

den Troesbekjendelse, hyortil en af dem be-
kjendte sig. Men just fordi det Tilfælde er
tænkeligt, at Forældrene ikke brøde sig om, at
Børnene bleve opdragne i en Troesbekjendelse,
hyortil enten Faderen eller Moderen sluttede
sig, da de jo kunde være ligegyldige i denne
Henseende, saa at de ligesom gave Børnenes
religiøse Opdragelse bort fra sig og ikke brøde
sig derom, saa maa jo i dette Tilfælde For-
ældrene anses for at være upaarlidelige
med Hensyn til Børnenes religiøse Opdragelse,
— thi upaarlidelige ere de i ethvert Tilfælde,
naar de ikke bestemt begjære, at Børnene skulle
opdrages i en Bekjendelse, som en af dem selv
bekjender sig til, og som er Hjertesag i det
Mindste for den Ene af dem; — naar de alt-
saa ere ligegyldige for Børnenes religiøse Op-
dragelse eller maae anses for upaarlidelige i
den Henseende, da skal Børnenes religiøse Op-
dragelse dog ikke overlades til en reen Tilfæl-
dighed, men da er det Statens Ret og Statens
Pligt at træde til, og da maa Staten, som
Børnenes Børge, ogsaa i religiøs Henseende
bære Omsorg for deres religiøse Opdra-
gelse; thi det er Statens Pligt at sørge for,
at dens tilkommende Borgere ikke mangle Re-
ligiøsitet (En Stemme: Hvorledes skal den
bære sig ad dermed?). Paa samme Maade,
som den skal bære sig ad ved andre lignende
Leiligheder, saasom naar Børnene mangle Un-
dervisning; den skal, saavidt den har Leilig-
hed, tage sig af Børnenes religiøse Opdragelse
i den samme Retning, i hvilken denne allerede
er begyndt, og, hvis det Tidspunkt ikke er
kommet... (Afbrydelse). Turde jeg bede For-
manden anmode de Herrer, som idelig forstyrre
mig, om, at jeg kunde faae Leilighed til at
udtale mine Anskuelser?

Formanden: Jeg haaber, at denne An-
modning vil være tilstrækkelig.

F. N. Hansen: Jeg vil da blot hen-
vende Opmærksomheden paa dette og bemærke,
at det er Statens Pligt, som Børnenes Børge,
at antage sig deres religiøse Opdragelse, naar
Forældrene enten ikke ville eller ikke kunne på-
tage sig dette, og, da Staten staaer upartisk i
religiøs Henseende, saa maa den, saavidt det
er den muligt, lade dem opdrage i den Reli-
gion, i hvilken deres religiøse Opdragelse maa-

see allerede er begyndt og fremmet. Er det
ikke muligt for den, at lade dem opdrage paa
denne Maade, da bliver den nødt til at op-
drage dem paa den Maade, som i § 11 er be-
tegnat; men i ethvert Tilfælde maa man dog
antage, at Staten, — der har anerkjendt Folke-
kirken, som den, der er fortrinligt skiftet til at
befordre Statens Diemed, ved at danne Bør-
gerne og lede deres Udvikling i religiøs Hen-
seende, thi den har i Grundloven vedkjendt sig
den og anerkjendt dens Religion, — at den
derfor ogsaa i de fleste Tilfælde, hvor intet
Bestemt taler derimod, vil finde Anledning til
at lade disse Børn opdrage i Folkekirkenes Tro.
Jeg udtaler dette ligefrem, fordi jeg ikke troer,
at det i Sandhed har havt nogen Betydning
hvad der tidligere er udtalt her i Salen om,
at Folkekirken skal søge at samle Smuler til
sig, og paa denne Maade at drage enkelte
smaa Bestanddele ind under sit Omraade (Jo!),
dette er imidlertid noget ganske Andet, der ikke
vedkommer denne Sag.

Jeg vil blot med faa Ord omtale det
andet Ændringsforslag, som indbefatter
i sig en heel ny § 9. I det Hele maa
jeg sige, at det meget tiltaler mig, og,
havde det været fremfat paa et tidligere
Stadium i Sagen, saa vilde jeg gjerne
have sluttet mig dertil, men jeg maa dog be-
mærke, hvad det er, som bevirker, at jeg ikke
nu kan opgive det Forslag, som jeg selv har
været med at stille, og slutte mig til dette.
Det er nemlig væsentligt dette, at Forslaget
under Nr. 2 lader, som allerede den ærede
Minister har bemærket, adskillige Huller tilbage
og adskillige Spørgsmaal uafgjorte, hvilket vil
bevirke, at disse Sager ikke hermed bleve ende-
ligt afgjorte, men at der bestandigt ville op-
komme nye Stridigheder, nye Forespørgsler
derom; saaledes indeholder det for Exempel
ikke nogen Bestemmelse om, hvad der skal gjor-
res i det Tilfælde, at Forældrene ikke ere enige
om Børnenes religiøse Opdragelse, eller naar
de ere døde. Med disse faa Ord skal jeg
slutte mine Bemærkninger om dette Forslag.

Grundtvig: Det gaaer jo ofte med
Folks Tanker, som med Skyerne, at, naar
Vinden vender sig i en Hast, saa kunne de
blive ved at drive paa den gamle Vis endnu